

[Bindslev.]

miker maa gøre det; men jeg maa tilføje, at min Respekt svækkes i nogen Grad, naar Videnskaben gaar ud over sine egne Forudsætninger. Og det forekommer mig, at Lægevidenskaben her er gaaet udenfor sine egne Forudsætninger. Den har ønsket at paatage sig en Opgave til social Reformerings, men dette tilkommer nu en Gang ikke Lægevidenskaben som Lægevidenskab. Den kan være raadgivende, naar den spørges, og dens Svar kan være vejledende, det erkender jeg. Jeg tilføjer, at dens Svar vilde være tvingende, hvis den ud fra lægevidenskabelige Forudsætninger fraraadede, men naar den ud fra sociale Betragtninger tilraader, da forekommer det mig, at dens Votum ingenlunde kan være bindende. Det synes mig med andre Ord, som om den Lægevidenskab, som har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, og som nu tilraader dette Lovforslags Vedtagelse i Rigsdagen, har paataget sig en ny Opgave, en Opgave, som tidligere laa udenfor Lægevidenskabens egne Forudsætninger og egne Rammer.

Og det vil ogsaa være saaledes, naar Lægevidenskaben kommer til at administrere denne Lov. Saa vil Lægerne i adskillige Tilfælde komme til at foretage operative Indsnit, som ikke er bestemte udfra lægelige Forudsætninger, men som er sociale Foranstaltninger. Jeg synes, man maa være berettiget til at spørge, hvorledes Lægevidenskaben et Øjeblik vil kunne forsvare sine principielle Synspunkter her. Jeg har ved forskellige Lejligheder set kritisere fra lægevidenskabelig Side, at amerikanske Læger f. Eks. er villige til at række Haand til Henrettelser ovre i Amerika ved uden at have Sikkerhed for, at Døden er indtraadt ved Henrettelsen i den elektriske Stol, dog at være med til at obducere de henrettedes Legemer, og man har gjort den Betragtning gældende, at de har sat en Skamplet paa Lægestanden og paa Lægevidenskaben som saadan ved i Virkeligheden at gøre en Bøddelgerning.

Mit Ræsonnement er da her dette, at saafremt man ikke i Lovens Motiver netop havde sat ind, at disse Foranstaltninger under ingen Omstændigheder maa bruges som Straf, saa vilde man have sat Lægerne til at udøve en Bøddelgerning. Nu siger man, det skal ingen Straf være, og saa staaer det Lægerne frit for at kunne gøre det, men altsaa at gøre det ud fra en social Betragtning og ikke ud fra en lægelig. Jeg synes, det vilde være ønskeligt, om disse Spørgsmaal fra lægevidenskabelig Side

besvaredes paa en saadan Maade, at de hos Lægmænd ikke efterlod nogen Tvivl om, at Lægevidenskaben ikke var gaaet udenfor sine egne Forudsætninger, ikke havde svigtet de Principper, hvorpaa den hele Videnskab er opbygget.

Jeg for mit Vedkommende maa saaledes sige, at omend jeg nærer den dybeste Ærbødighed og Respekt for de Videnskabsmænd, der her har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og selvfølgelig ikke tvivler om, at de med den største Alvor og Redelighed er gaaet til at udtale deres Synspunkter her, saa forekommer det mig dog, at de har truffet deres Beslutninger, ikke udfra lægelige, men udfra sociale Synspunkter, og derfor kan deres Votum ikke være bindende i videnskabelig Hensende. Jeg mener, at dette Spørgsmaal overhovedet, da det er en social Foranstaltning, ikke kan løses ad videnskabelig Vej. Det er et Principspørgsmaal, som ingen Videnskab kan afgøre, hvor ingen Videnskab kan binde den enkeltes Samvittighed.

Derfor maa jeg for mit Vedkommende ende i den Slutning, der allerede ved Sagens første Behandling var min Slutning, nemlig at det paa nærværende Tidspunkt er forkasteligt at skride til Lovforanstaltninger af denne Art. Jeg advarer meget derimod. Jeg advarer derimod ikke mindst udfra de Konsekvenser, som jeg er overbevist om, denne Lov vil faa i den Lovgivning, som før eller senere vil følge i denne Lovs Fodspor. Jeg advarer derimod under Hensyn til det Perspektiv, som den, der vil prøve at se Sagen paa de lange Linier, ikke kan undgaa at se, nemlig at den for § 1's Vedkommende fører ud i en aabenbar Retskrænkelse, i Tvangskastration, og at den for § 2's Vedkommende før eller senere vil lede til at svække Almenhedens Synspunkt overfor Spørgsmaalet om Ufrugtbargørelse, saaledes at før eller senere det Krav vil opstaa hos Personer i Samfundet, der maatte være interesserede deri, at de som sunde Personer ogsaa skulde have Ret til at blive underkastet denne Operation, med andre Ord det, som jeg i min Betænkning har karakteriseret ved det enkelte Ord Lyststerilisation. Ærede Medlemmer vil sikkert være klare over, hvad jeg dermed mener. (Johannes Lou: Ork ja!) Jeg er glad over, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har saa klar en Opfattelses-evne.

Udfra de Betragtninger, jeg her har haft Lejlighed til at fremføre, anbefaler jeg indtrængende ærede Medlemmer at stemme mod dette Lovforslag, hvis Konsekvenser ingen er i Stand til at overskue i Øjeblikket.